

Καλησπέρα κύριε Πετρουλάκη, σας ευχαριστούμε που ήρθατε στο podcast μας.

Χαίρομαι πάρα πολύ, Χριστίνα και Δανάη. Χαίρομαι πολύ που σας γνωρίζω και σας ευχαριστώ που με προσκαλέσατε σε αυτό το φιλόξενο χώρο.

Θα σας κάνουμε κάποιες ερωτήσεις.

Να μην είναι πολύ δύσκολες όμως εντάξει;

Τι σας ώθησε αρχικά να ασχοληθείτε με τη συγγραφή βιβλίων?

Θα σου πω. Το πρώτο πράγμα που έγραψα, μεγάλος και μικρός έγγραφα, αλλά έγγραφα μικρά ποιηματάκια, έγραψα ένα παραμύθι για να εξηγήσω στα παιδιά μου τι είναι διαφορετικότητα. Γιατί, θα σου πω τώρα, έχουν ένα ξαδελφάκι το οποίο είναι αυτιστικό. Ξέρεις τι είναι αυτιστικό? Όχι. Να το... Πώς να το εξηγήσω.

Ξεκίνησα λοιπόν γράφοντας παραμύθια. Έγραψα ένα παραμύθι για έναν δράκο που είναι διαφορετικός από τους άλλους αντί να πετάει, δηλαδή, τι πετάει ο δράκος;

Φωτιές.

Πέταγε μπουρμπουλήθρες γι' αυτό, με αυτόν τον τρόπο, ήθελα να τους εξηγήσω ότι, ακόμα και να είναι κάποιος διαφορετικός, εμείς τον αγαπάμε. Γιατί αυτός ο δράκος ήταν πολύ καλός και βοήθησε στο τέλος στους ανθρώπους να σβήσουν τη φωτιά που είχε πάρει το χωριό τους. Πέταγε από το στόμα τους μπουρμπουλήθρες, έμπαινε η φωτιά μέσα στις μπουρμπουλήθρες, ανέβαιναν στον ουρανό, έσκαγαν, γινότουσαν πυροτεχνήματα και, ααα, τι ωραίο που ήταν. Και τελικά τον έκαναν φίλο αυτόν τον δράκο. Έτσι ξεκίνησα.

Πόσο δύσκολο είναι να γράψει κάποιος μια ολόκληρη ιστορία και να καταφέρει να την κάνει βιβλίο;

Κοίταξε να δεις τώρα. Μερικές φορές έχει δυσκολία. Άλλες φορές κυλάει πολύ εύκολα. Όλο αυτό το πράγμα όμως έχει να κάνει με την έμπνευση, τη σκέψη σου δηλαδή, αλλά έχει να κάνει και με το πόσο καλά ξέρεις αυτό που θες να γράψεις. Γι' αυτό πολλές φορές, πριν ξεκινήσω τη διαδικασία της συγγραφής, κάθομαι στο γραφείο μου ή κάθομαι στον καναπέ μου ή σε μια παραλία καλύτερα και σκέφτομαι, σκέφτομαι, σκέφτομαι και έτσι αποφασίζω τι θα κάνω. Άλλες φορές είναι εύκολο, άλλες φορές είναι δύσκολο. Αυτό.

Έχετε κάποια μυστική συνήθεια όταν γράφετε, κάτι που κάνετε πάντα πριν ή κατά τη διάρκεια της συγγραφής;

Δεν έχω, όχι, δεν έχω κάποια μυστική συνήθεια. Έχω μια ρουτίνα, δηλαδή μια καθημερινότητα που την ακολουθώ σχεδόν πιστά. Μου αρέσει να πηγαίνω νωρίς στο γραφείο μου που γράφω τα βιβλία μου, στον χώρο δηλαδή αυτό που γράφω τα βιβλία μου. Μου αρέσει πάρα πολύ να είναι τακτοποιημένα. Γιατί άμα έχω λίγο ακαταστασία, είμαι

λίγο ακατάστατος, αλλά άμα έχω ακαταστασία στο γραφείο μου, με πιάνουν τα νεύρα μου και δεν μπορώ να γράψω.

Από πού βρίσκεται έμπνευση και γράφετε όλες αυτές τις ιστορίες? Έχει βασιστεί κάποια και σε αληθινά πρόσωπα?

Ναι, σχεδόν όλες οι ιστορίες, σχεδόν όλα μου τα βιβλία, έχουν μέσα και αληθινές ιστορίες. Έχουν δηλαδή βιώματα ανθρώπων που έχουν ζήσει και είτε μου τα έχουν πει, είτε τα έχω ζήσει εγώ, είτε τα έχω μάθει από άλλες πηγές.

Έχετε κολλήσει ποτέ την ώρα που γράφετε κάποιο βιβλίο, δηλαδή να μην έχετε πλέον έμπνευση και αν πως το ξεπερνάτε;

Έχω κολλήσει... Δεν ξέρω πώς το ξεπερνάω. Όλοι κολλάνε σε κάποια ιστορία που πάω να γράψω μια ιστορία. Δεν είναι όλα πολύ εύκολα, δεν κυλούν όλα σαν το νερό στο ποτάμι. Πολλές φορές σταματάει το νερό μες στο ποτάμι και καταλαβαίνετε ότι δυσκολεύομαι να ολοκληρώσω την ιστορία. Αλλά ξέρετε, νομίζω ότι τελικά αν θέλεις να κάνεις αυτό που αγαπάς, αυτό που πιστεύεις, σιγά σιγά έρχεται και η έμπνευση, έρχεται και η σκέψη και ξεφυτρώνουν οι ιστορίες με ένα μαγικό τρόπο.

Πώς νιώσατε όταν είδατε τα έργα σας να μεταφέρονται στη τηλεόραση?

Να σου πω, σαν να έσκαγαν φουσκίτσες που είπα πριν για τον «Μπουρμπουλήθρα» ροζ, γαλάζιες. Ήταν πάρα πολύ ωραίο. Αισθάνθηκα πάρα πολύ όμορφα γιατί είδα τους ήρωές μου να ζωντανεύουν, να παίρνουν σάρκα και οστά και να εμφανίζονται κάπως διαφορετικά από ό,τι τους είχα φανταστεί εγώ. Ακόμα και τις ιστορίες που πέρναγαν μέσα.

Πόσο δύσκολο είναι, πιστεύετε, για έναν νέο συγγραφέα να καταφέρει να έχει επιτυχία?

Πόσο δύσκολο είναι... Αυτό τώρα, ξέρεις τι, είναι μερικά πράγματα που πρέπει να βοηθάει και η τύχη πρέπει να είσαι και λίγο τυχερός σε αυτό. Εκτός όμως από το τυχερός, πρέπει να είσαι και ικανός. Για να γράψει κάποιος ένα βιβλίο πρέπει να έχει διαβάσει πριν πάρα πολλά βιβλία. Δεν μπορεί να ξυπνήσει κάποια στιγμή ένας ψαράς που όλη τη ζωή ψαρεύει και θα πει θα γίνω συγγραφέας και από εδώ και πέρα θα γράφω πολύ ωραία βιβλία και πολλά βιβλία. Μπορεί να γράψει ένα βιβλίο αλλά δεν νομίζω ότι εάν δεν διαβάσεις, δεν νομίζω ότι μπορείς να έχεις την ικανότητα να γίνεις πάρα πολύ καλός συγγραφέας. Δεν ξέρω τώρα αν είναι σωστή η απάντηση αυτή που έδωσα αλλά είναι δική μου σκέψη αυτή.

Ήταν αυτό που περιμένατε? Γιατί πολλές φορές γίνονται αλλαγές στις ιστορίες και στους χαρακτήρες?

Λοιπόν, ο συγγραφέας κατέχει μια τέχνη, δηλαδή κάνει μια τέχνη που λέγεται συγγραφή. Στη τηλεόραση υπάρχει μια άλλη τέχνη που λέγεται συγγραφή σεναρίων και την κάνουν οι σεναριογράφοι. Αυτές οι δύο τέχνες είναι διαφορετικές. Ο σεναριογράφος έχει δικές του ιδέες και δικούς του τρόπους που σκέφτεται αυτά που διαβάζει σε ένα βιβλίο και με τον δικό του τρόπο ξεχωριστό γράφει την ιστορία που διαβάζουν οι ηθοποιοί και παίζουν στη τηλεόραση.

Οπότε, όταν υπάρχουν δύο διαφορετικές τέχνες σίγουρα θα υπάρχουν και διαφορετικές απόψεις. Αν είσαι θετικός μπορείς να το δεχτείς. Αν δεν είσαι θετικός και πεις εγώ δεν θέλω να μου αλλάξουν τα λέξη από το βιβλίο μου δεν θα γίνει το σίριαλ και τελειώνει και η ιστορία.

Εσείς φοβηθήκατε ποτέ ότι δεν θα τα καταφέρετε;

Ναι, βέβαια. Συνέχεια. Όλοι οι άνθρωποι φοβούνται και οι πιο καλοί στον αθλητισμό και οι πιο καλοί επιστήμονες πάντα έχουν ένα φόβο ότι μπορεί να μην τα καταφέρουν. Αυτό βέβαια δεν είναι κακό γιατί είναι ανθρώπινο και πολλές φορές έχω κάνει και λάθη, πολλά λάθη και κάποια στιγμή, δηλαδή, αυτά τα λάθη που έχω κάνει, λέω, αυτό δεν θα το ξανακάνω και την άλλη μέρα το ξανακάνω. Απογοήτευση αλλά όμως έτσι είναι. Είμαστε άνθρωποι και πολλές φορές κάνουμε λάθη, πρέπει να μαθαίνουμε από τα λάθη μας. Όσο πιο γρήγορα μάθουμε, τόσο καλύτερα. Οπότε, κι εσείς, δεν πρέπει να το πω έτσι, δεν είμαι ο δάσκαλος, αλλά κι εσείς αν κάνετε κάποιο λάθος, συνεχίζετε, προχωράτε να κάνετε καλύτερη τη δουλειά σας ή αυτό που αγαπάτε. Αν δεν κάνεις λάθη, δεν μαθαίνεις.

Συμφωνείτε πάντα με τις αλλαγές που γίνονται? Αν διαφωνείτε κάπου, πώς αντιμετωπίζετε?

Τους πλακώνω στο ξύλο. Τέλος. Όχι, όχι, αν διαφωνώ κάπου, κρατάω μούτρα. Κάνω έτσι και μετά το βλέπουν και ούτε αυτή η απάντηση είναι σωστή ε; Σίγουρα διαφωνώ σε κάποια πράγματα, αλλά επειδή οι άνθρωποι αυτοί είναι επαγγελματίες στη δουλειά τους, δηλαδή ξέρουν πολύ καλά αυτό που κάνουν, εγώ τους εμπιστεύομαι γιατί σίγουρα ξέρουν καλύτερα από μένα. Αν όπως ερχόντουσαν αυτοί οι άνθρωποι και μου λέγανε το βιβλίο σου πρέπει να το γράψεις έτσι, πρέπει να το γράψεις αλλιώς, πώς θα αισθανόμουν εγώ; Δεν θα αισθανόμουν περιεργα και θα τους έλεγα ότι στόπ ρε φίλε. Αφού εγώ είμαι συγγραφέας, εγώ ξέρω και αυτός λοιπόν είναι σεναριογράφος και αν του πω όχι αυτό δεν το κάνεις καλά, θα μου πει στόπ ρε φίλε, εγώ είμαι σεναριογράφος. Οπότε είναι λογικό να αφήσω τον άλλο να κάνει τη δουλειά του.

Σας άρεσε αυτή η απάντηση; Αυτή ήταν η σωστή απάντηση.

Εκτός από το ταλέντο και τη φαντασία, πιστεύετε ότι τα ταξίδια και η επαφή με διαφορετικά ήθη και έθιμα βοηθάνε στη συγγραφή ενός βιβλίου;

Πάρα πολύ και όχι μόνο στη συγγραφή ενός βιβλίου, αλλά βοηθάνε στο να γίνω και εγώ καλύτερο σαν άνθρωπος, σαν μπαμπάς, σαν θείος. Προσπαθώ να μαθαίνω πράγματα και να μαθαίνω και πολύ δύσκολα πράγματα τα οποία θα σας τα πω για να τα μάθετε. Αλλά όχι σαν δάσκαλος δεν θα πω ότι πρέπει να μάθουμε αυτό γιατί μπλα μπλα μπλα μπλα μπλα με τον δικό μου τρόπο.

Μετά το Σασμό και το Ναυάγιο, ποιο άλλο σας βιβλίο θα θέλατε να δείτε να ζωντανεύει στην τηλεόραση?

Κοίταξε, δεν το έχω σκεφτεί. Η αλήθεια είναι όμως ότι σχεδόν όλα τα βιβλία μου τα έχουν πάρει η τηλεοπτική παραγωγή για να τα κάνουν σίριαλ. Δεν ξέρω ποιο θα κάνουν αν θα τα κάνουν όλα ή αν θα κάνουν ένα ή αν δεν κάνουν κανένα. Πάντως, αν ρωτάς την άποψη

μου, ο Καθαρός το καινούριο μου μυθιστόρημα νομίζω ότι είναι ένα μυθιστόρημα που θα ταίριαζε στην ελληνική τηλεόραση και δεν είναι δική μου άποψη, το σωστό δεν είναι νομίζω, είναι έτσι μου έχουν πει οι ειδικοί, αυτοί δηλαδή που γράφουν τα σενάρια. Μου είπαν ότι κάνει για τηλεοπτικό σίριαλ, οπότε θα περιμένω να δω.

Και στο τέλος μια κλασική ερώτηση, τι συμβουλή θα δίνετε σε παιδιά που θέλουν να γίνουν συγγραφείς?

Γενικά, δεν μου αρέσει να δίνω συμβουλές. Αυτό όμως που μπορώ να σας πω, είναι ότι όποιο όνειρο και να είναι μπροστά μας, να είναι στο κεφάλι μας, να είναι στη σκέψη μας, πρέπει να προσπαθούμε να το πραγματοποιήσουμε. Εγώ αυτό που έκανα, είναι να βάζω, που λέμε να βάζουμε τον πήχη ψηλά να πηδάμε πάρα πολύ ψηλά, να φτάνουμε δηλαδή σε όνειρα τα οποία είναι ακόμα και πάρα πολύ δύσκολα. Κάποιες φορές λοιπόν, ξέρετε τι είναι ο πήχης, που κάνουν άλμα εις ύψος, που βάζουν ένα σιδεράκι και πηδάνε από πάνω. Έχετε κάνει στο σχολείο. Μερικές φορές, έχω βάλει ψηλά τον πήχη, έχω πάρει φόρα και έχω περάσει από κάτω, άλλες φορές, έχω πάρει φόρα και έχω κουτουλήσει το κεφάλι μου και κάποιες λίγες φορές, έχω περάσει πάνω από τον πήχη και τα έχω καταφέρει. Οπότε, μου αρέσει να κάνω όνειρα, μου αρέσει να κάνω σχέδια και όσο δύσκολα και να είναι, προσπαθώ να τα καταφέρω. Δεν τα καταφέρνω πάντα, αλλά αυτό δεν είναι κακό δηλαδή, όταν δεν καταφέρνουμε να φτάσουμε έναν στόχο που έχουμε βάλει, δεν είναι κακό. Ίσως είναι πολύ υψηλός ο στόχος αλλά μπορούμε να προσπαθούμε να το φτάσουμε. Μπορούμε να προσπαθούμε να πηδήξουμε άλλη μια φορά πάνω από τον πήχη ή να κουτουλήσουμε πάλι την κεφαλή μας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την φιλοξενία. Ήταν πολύ ωραίες οι ερωτήσεις σας. Να συνεχίσετε να το κάνετε, γιατί είναι ωραίο και να το δουν και οι άλλοι αυτό για να ζηλέψουν και να έρθουν πιο πολλά παιδιά στη βιβλιοθήκη. Σας ευχαριστώ.

Εμείς σας ευχαριστούμε.

Γεια σου Χριστίνα, γεια σου Δανάη. Χάρηκα πάρα πολύ.